

עיתונאית איילת פישבין

יועץ החינם של חולדאי ושכרו

עו"ד יגאל שפירא ידוע בתל אביב כאחד מחבריו הקרובים ביותר של ראש העיר, רון חולדאי - במקביל הוא משמש יועץ לחולדאי - בזכות זאת נהנה שפירא מחופש פעולה בעיריה ומיחס כזה שניתן להתקנא בו - "יד רוחצת יד" כבר אמרנו?

עו"ד יגאל שפירא

כך חוגגים המיליונרים של חולדאי

כיצד חוגגים המיליונרים של חולדאי (חלק א')

- < [שפירא הרכיב קואליציה](#)
- < [חולדאי "לא ידעתי"](#)
- < [היועצת דיווחה לחולדאי על התנהלותו של שפירא](#)
- < [חברה עירונית שכרה ושיפצה את המשרדים של שפירא](#)
- < [שפירא ייצג את הזוכה במכרז העירוני לצילומי אויר](#)
- < [קשרי שפירא עם חברי מועצה](#)
- < [שפירא עזר לחולדאי להדיח מתנגדים](#)
- < [תגובות](#)

לפני כשבועיים התפרסמה בעיתונות ידיעה קטנטנה שבישרה על בחירתו של אלי גינזבורג למנכ"ל חברת "עזרה וביצרון" - חברה עירונית, העוסקת בבנייה ובכוח אדם השייכת לעיריית תל אביב. בידיעה פורטו כישוריו של גינזבורג, אך לא הקשרים הפוליטיים שהפכו אותו ממועמד לבעל התפקיד. קשרים אלה, הנוגעים לעו"ד יגאל שפירא - ידידו ויועצו של ראש העיר תל אביב, רון חולדאי, הם העומדים במוקד הרשימה שלהלן. בתחקיר שלהלן נציג חלק מהפעולות התמוהות והקשרים הבעייתיים שהתגלו בין שפירא לחולדאי. להלן עיקרי התחקיר:

- רון חולדאי, ראש עיריית תל אביב, נהנה משרותיו של איש העסקים עו"ד יגאל שפירא בהקמת הקואליציה, שניתנו לו חינם. לאחר ששמו של שפירא התפרסם כמקורב של חולדאי, הוא ניהל משאים-ומתנים עסקיים ומשפטיים עם גופי עיריה, בלי שחולדאי התערב למנוע זאת.
- שפירא התחייב, לדבריו, לא לעשות עסקים בעיר, אך הוא לא עמד בהתחייבותו. הוא נטל חלק בעסקה שהתבססה על קבלת אישור להגדלת זכויות בנייה במתחם סומייל; הוא ניהל מו"מ עם גופי העיריה להגדלת שטח הבנייה בהאנגר 3 בנמל תל אביב, בו היה לו עניין עסקי; חברה בבעלותו השכירה משרדים לחברה העירונית של תל אביב "עזרה וביצרון", ששיפצה עבורו את המשרדים.
- חברת מועצה וגופים עסקיים הסתייעו בשירותיו המשפטיים של שפירא במו"מ עם גופי עיריה.
- למרות שהתנהלותו של שפירא מול העיריה פורסמה בתקשורת, ומידע אודותיה אף הובא לידיעתו באופן ישיר - חולדאי לא התערב, או שהסתפק באמירה: "לא ידעתי". בכך נתן לכאורה הסכמה שבשתיקה להתנהלותו של שפירא.
- חולדאי הריץ את שפירא בפריימריז שנערכו השנה במפלגת העבודה. יו"ר מטה הבחירות של שפירא מונה לאחרונה כמנכ"ל החברה העירונית "עזרה וביצרון".

שפירא הרכיב קואליציה

קידומו של גינזבורג הוא רק אחד הביטויים בדבר הקשרים הנפתלים בין חולדאי ליועצו וחברו שפירא, מאז בחירות 1998. גינזבורג הוא האיש שניהל את מטה הבחירות של שפירא, יועצו וחברו של חולדאי - בפריימריז בהם השתתף שפירא בתחילת 2006 למוסדות מפלגת העבודה. מטבע הדברים, "נתפס" מינויו כתמורה עבור פעולותיו למען שפירא.

שפירא, איש המוסד בעברו, עורך דין ואיש עסקים אמיד, מתגורר בשכונת היוקרה אפקה. הוא מוכר כדמות מובילה בחבורת אנשי עסקים שהריצה את חולדאי - מנהל גמנסיה הרצל - לראשות עיריית תל אביב. שפירא היה שותפו ובא כוחו של ראובן גרוס,

שלימים נחשד על-ידי המשטרה במתן שוחד לשורה של בכירים בעיריית תל אביב.

מיד לאחר הבחירות, קיבל שפירא מנדט להרכיב למען חולדאי את הקואליציה. לשם כך הוא נועץ בד"ר ישראל פלג והעביר לחולדאי את העצות שניתנו לו. באחד המסמכים התווה פלג עקרונות שסייעו לחולדאי לגייס לקואליציה סיעות שונות וולכונן למעשה שלטון יחיד בתל אביב, ובהם: יצירת קואליציה רחבה כדי להשתיק מתנגדים, יצירת יחסי תלות עם השותפים "כמו ביבי: מי שנתן - מקבל", וקימוץ במסירת תמורות: "תתן מה שקל לתת. מסירת 'שטח' אינה בהכרח העברת כולו לאחרים. ניתן להוריד ממנו בהתאם לשיקולים/ צרכים שלך". שפירא ניהל את המגעים הקואליציוניים ואף כתב את ההסכמים, ותוך זמן קצר הוא ביצר לעצמו מעמד-על בעירייה ובתקשורת המקומית.

חולדאי "לא ידעתי"

לאחר הבחירות הפך שפירא לדמות מתוקשרת מאוד. בראיונות הרבים עמו הוא שב והוצג כ"יועצו" וכ"חברו" של ראש העיר. מאחורי הקלעים היו גם ביטויים כלכליים למעמדו המיוחד. המקרה הראשון שפורסם היה מתחם סומיל: מגרש יקר ביותר בקרן הרחובות ארלוזורוב ואבן גבירול, בשטח של 3536 מ"ר, בבעלותה של חברת "היכלי בידור בע"מ". ב-30 בספטמבר 1999 חתם מנהל "היכלי בידור" על הסכם עם איש העסקים ראובן גרוס. שפירא שימש כבא-כוחו מול העירייה עוד לפני בחירתו של חולדאי. גרוס הוגדר בהסכם כ"ים" והצהיר כי "יש לו הכישורים והיכולת לטפל בהשגת אישורה כדין [למתן תוקף] של תוכנית לפיה יוגדלו זכויות הבנייה במקרקעין ממצב הנוכחי, ללא פחות מ-400%". שפירא צורף להסכם, ובאחד הסעיפים נכתב: "עורכי הדין שיטפלו בפרויקט, במכירת היחידות שבו, ברישום הפרצלציה והבית המשותף וברישום היחידות על-שם הוכשרה, יהיו משרד עורכי הדין הרטבי בורנשטיין ובסון ומשרד עורכי הדין יגאל שפירא, במשותף". החוזה התגלה, עיקריו פורסמו והמיזם נעצר. חולדאי טען אז שהוא לא ידע, אבל גם במקרים הבאים, כשהדברים הובאו לידיעתו, הוא לא עצר בעד שפירא מלקדם את ענייניו בעירייה.

היועצת דיווחה על התנהלותו של שפירא

נמל תל אביב

אחד המקרים הבוטים בהם שפירא השתמש במעמדו בעיריית תל אביב לקידום ענייניו העסקיים, היה מקרה האנגר 3 בנמל תל אביב. בשנת 1997 זכתה חברת "המזח הצפוני" בבעלותו ובניהולו של שפירא, ושל איש העסקים ראובן גרוס, במכרז של החברה הממשלתית "אוצר מפעלי ים" המחזיקה בנמל, להקמת מרכז קניות ומסעדות בהאנגר 3 בנמל תל אביב לתקופה של שבע שנים. אחרי זמן קצר התברר לחברת "אוצר מפעלי ים" כי השיפוצים שעורך שפירא בהאנגר 3 אינם תואמים את ההסכם. כתוצאה מכך היא ביטלה את ההתקשרות אתו, חילטה ממנו ערבות בנקאית בסך 363 אלף שקל, והעמידה מחדש את האנגר 3 למכרז, שבו זכתה חברת הקואופ.

כל זה קרה לפני שחולדאי נבחר לראשות עיריית תל אביב. אחרי שחולדאי נבחר, הגיש שפירא תביעה נגד "אוצר מפעלי ים" בגין הפרת חוזה. במקביל החל לנהל מ"מ שהוגדר "תוקפני" עם עיריית תל אביב, על-מנת לקבל את אישורה להקמת גלריה בשטח של כמה מאות מ"ר בהאנגר 3. גלריה זו הייתה אחד מסלעי המחלוקת בין שפירא ל"אוצר מפעלי

ים". מטבע הדברים, אם העירייה הייתה נותנת את אישורה להקמת הגלריה, היה הדבר משמש קלף מנצח בתביעה שהוא הגיש נגד "אוצר מפעלי ים". אבל, ועדת המשנה לתכנון והבניה של העירייה, בעצת היועצת המשפטית שלה, עו"ד שרי אורן, סירבה לאשר את בניית הגלריה, בנימוק שהדבר נוגד את חוקי התכנון המקובלים בנמל. שפירא יצא למלחמה נגד יועצת הוועדה. הוא פרסם בעיתונות המקומית האשמות חריפות נגדה, וטען: "הייעוץ המשפטי של ועדת המשנה לבניין ערים נגוע בליקויים חמורים ועצימת עיניים, הגובלת לעתים בפלילים", ואף הוסיף: "מבדיקה שערכתי לגבי החלטות הוועדה בנמל תל אביב, לא מצאתי החלטה אחת חוקית לרפואה".

עו"ד שרי אורן, בגיבוי היועץ המשפטי של העירייה, אחז בן-ארי, השיבה מלחמה שעה, ובמכתב ששגרה לשפירא, עם העתקים לחברו-חולדאי ולבכירי העירייה, חשפה את מעורבותו של שפירא בהאנגר 3. היא דיווחה על דיון שנערך בלשכת מהנדס העיר, שבו שפירא חזר ודרש שיתירו לבנות גלריה בהאנגר 3, וטען כי האנגר 3 מופלה לרעה לעומת האנגרים אחרים בנמל, שקיבלו מוועדת המשנה היתרים לבניית גלריות. אורן טענה מנגד, כי האישורים שניתנו להאנגרים האחרים - ניתנו בניגוד לחוות דעתה, ובוטלו בוועדת הערר כך. לטענותיו של שפירא אין רגליים, הדגישה: "טענותיך כלפי איכות הייעוץ המשפטי של הוועדה המקומית הינן משוללות כל יסוד", כתבה אורן במכתבה. בסופו של דבר, שפירא הפסיד את הכסף שלו בהאנגר 3. לא מזמן, באוגוסט 2006 קבע שופט בית המשפט המחוזי בתל אביב, ניסים ישעיה, כי "אוצר מפעלי ים" חילטה בצדק את כספי הערבות של שפירא.

חברה עירונית שכרה ושיפצה את המשרדים של שפירא

יגאל שפירא ובניו ליאור וטל שפירא הם בעלי 75% מחברת "שאפ כחול", המחזיקה בבעלותה משרדים בבית קלקא, בדרך פתח תקוה. בחוזה שנחתם ב-5 לדצמבר 2001 בין חברת שאפ כחול לבין החברה העירונית "עזרה וביצרון" הושכרו לחברה משרדים בשטח 344 מ"ר לתקופה של שנתיים, בסכום של 3,300 דולר לחודש. בחוזה נקבע כי "השוכר מתחייב לבצע שיפוץ יסודי במושכר בהתאם לתשריט כשהשיפוץ יבוצע באחריותו של השוכר על חשבוננו".

חוזה השכירות בין יועצו של ראש העיר לבין החברה העירונית התגלה. בעקבות זאת נמתחה ביקורת לא רק על היחסים הלא תקינים, אלא גם על תנאי החוזה שהיו לכאורה נגועים בחוסר סבירות, שכן השוכר - החברה העירונית "עזרה וביצרון" - התחייב בנוסף לתשלום דמי שכירות לבצע שיפוץ יסודי על חשבוננו בתקופת שכירות קצרה ביותר. נוכח הביקורת נערך ב-24 במרס 2002 תיקון

לחזה שהאריך את תקופת השכירות בשנה: מ- 24 חודשים ל- 36 חודשים, והעמיד את דמי השכירות על 1,650 דולר. השיפוף, כך מסר בשעתו פאר וייסנר, חבר דירקטוריון ב"עזרה וביצרון", עלה ל"עזרה וביצרון" כ- 40 אלף דולר. בנו של יגאל שפירא, עו"ד ליאור שפירא, המחזיק ב- 25% ממניות "שאפ כחול", טען בשעתו בפני העיתונאי עמרי אסנהיים, כי אביו לא היה מעורב במו"מ להשכרת המשרדים. הנושא נמסר לבדיקתה של מבקרת העיריה, חיה הורוביץ, אבל תוצאות הבדיקה לא פורסמו. שוב, קולו של חולדאי בפרשה לא נשמע.

שפירא ייצג את הזוכה במכרז העירוני לצילומי אויר

במרס 2004 פרסמה עיריית תל אביב מכרז למתן שרות של צילומי אוויר כדי לאתר חריגות בנייה ופלישה לקרקע עירונית. למכרז ניגשו שתי חברות: נשר ואופק. חצי שעה לאחר שהמעטפות הונחו בתיבת המכרזים, הבחין מנכ"ל נשר שחלה טעות בהצעה של החברה. לכן הוא ביקש אישור לתקן את הטעות. במחלקה המשפטית בעיריית תל אביב הסכימו לתיקון הטעות ואף נמסר כי ההסכמה הינה על דעתו של חולדאי. חברת אופק ערערה על ההחלטה, אלא שאז, המחלקה המשפטית של העיריה שינתה את עמדתה ומנעה את השתתפות נשר במכרז.

ועדת המכרזים המליצה לחולדאי לאמץ את חוות הדעת השנייה, לפסול את ההצעה של נשר ולהכריז על אופק כזוכה במכרז. נשר פנתה לבית המשפט וביקשה להוציא צו מניעה זמני נגד ההתקשרות, אבל בית המשפט דחה את הבקשה. מיד אחר-כך התמה העיריה על החוזים עם אופק וזו החלה בעבודה. נשר ניהלה קרב מאסף משפטי ושוב הפסידה. השופט עודד מודריק פסק שהחלטת העיריה לפסול את נשר עמדה במבחן הסבירות, ואף הביא בחשבון שהמתחרה אופק כבר חתמה על חוזים עם העיריה והתחילה לעבוד. בלשונם של השופט: "נוסף לכך נטען שעל ענייננו חל הכלל בדבר 'מעשה עשוי'... הפיכת המציאות על פניה שוב אינה הגיונית, נזקיה רבים מתועלתה". פרט שלא הובא לפני השופט מודריק הוא שבא כוחה של חברת אופק, הזוכה במכרז, היה חברו של חולדאי, עו"ד יגאל שפירא.

קשרי שפירא עם חברי מועצה

עוד לפני שחולדאי נבחר לראשות עיריית תל אביב, ייצג עו"ד שפירא את ראובן גרוס מול העיריה במחלוקת שהיו לו בענייני ארנונה ומים. כך מסר לעיתונות בנו עו"ד ליאור שפירא. נוכח המחלוקת הוקמה בימיו של חולדאי ועדה בראשה עמדה מיקי מזר, חברת מועצה מטעם הליכוד. מזר זכתה ליחס טוב בהרכבת הקואליציה, שנעשתה בניצוחו של שפירא, וכהונתה כיו"ר אגוד ערים דן לביוב הוארכה. משמונתה לבחון את חיובי הארנונה של גרוס, שותפו של שפירא - יצאו תחת ידיה החלטות מעניינות.

יו"ר ועדת הביקורת בעיריית תל אביב, גילה הרץ, ביקשה מפרקליטות המדינה לבדוק את הפרשה. תשובת הפרקליטות מדברת בעד עצמה: "הסוגיות העולות מהפרשה מלמדות על חוסר תקינות מנהלית ועל הצורך הדחוף בשינוי המצב המשפטי הקיים, שלהוותנו נוצל לרעה על-ידי מנהלי החברה ובאי-כוחה, אולם לא מצאנו כי התשתית העובדתית הקיימת מקימה חשד סביר לביצוע עבירה פלילית על-ידי מאן-דאווה, אלא כפי שנאמר לעיל, מדובר במנהל לא תקין שאליו חברו גורמים נוספים, כגון: פרוצורות בלתי סבירות בחוק וניצולן לרעה על-ידי עורכי הדין שייצגו את החברה.

שולה אגמי היתה חברת הליכוד ומונתה בימי ראש העיר הקודם, רוני מילוא, לתפקיד במינהלת יפו. על מינויה נמתחה בזמנו ביקורת חריפה מצד מבקרת המדינה דאז, שכן היא מונתה ללא מכרז ולא היו לה כישורים למלא את התפקיד. בבחירות 1998 חצתה אגמי את הקווים לסיעת חולדאי, נבחרה לכהן כחברת מועצה וקיבלה תפקיד בדירקטוריון "עזרה וביצרון". לימים היא השיבה טובה תחת טובה, וכשדן דירקטוריון החברה עזרה וביצרון בשכירת המשרדים מהחברה של שפירא, יצאה אגמי להגנת העסקה. שפירא שימש עורך דינה של אגמי בתביעה בגין חוב ארנונה שהיא ניהלה נגד עיריית תל אביב.

כחלק ממלאכת הרכבת הקואליציה, ישראל כהן, יו"ר סיעת מרצ, קיבל תפקיד של מנהל כוח אדם בחברת "עזרה וביצרון". כשהמחלקה נסגרה הוא קיבל תפקיד של מנהל אגף התחדשות עירונית. כהן היה מעורב בשכירת המשרדים בבית קלקא מהחברה של יגאל שפירא, וכשניהלו שפירא וחולדאי מאבק נגד מיכאל רועה, כהן חבר אליהם נגד חברו לסיעה.

שפירא עזר לחולדאי להדיח מתנגדים

למרות שלא נבחר בבחירות, נטל יגאל שפירא חלק פעיל בהדחתם של שני פוליטיקאים נבחרים - מיכאל רועה ואיתן סולמי. הוא היה האיש שהביא לפני השופט שאול אלוני, שמונה על-ידי חולדאי להיות בורר-בודק בעניינו של רועה, מסמכי עיריה "מרשעים", והתרברב שהוא זה שחשף את הפרשה. סולמי צורף לקואליציה ומונה לסגן וממלא-מקום ראש העיר. כשנה אחרי הבחירות הוא החל "לעשות בעיות" ולהציג שאלות קשות לחולדאי. בין השאר הוא שאל את חולדאי על מעורבותו של שפירא בעיריה. להלן אחדות משאלות סולמי:

- "עו"ד יגאל שפירא היה בא כוח הרשימה שלך וניהל מטעמך את המו"מ עם הסיעות השונות, לרבות חלוקת התפקידים בתאגידים השונים: האם ליגאל שפירא מעמד פורמלי כלשהו בעיריית תל אביב? אם כן מהו?"

- "עו"ד שפירא דרש וקיבל חוזים ו/או תיקי נכסים והשתתף בישיבות בנושאים אלה. באיזו סמכות עשה זאת עו"ד שפירא? האם על-פי הוראתך? מדוע?"

- "האם ידעת שלעו"ד שפירא יש עניין עסקי בתאגיד, או תאגידים עירוניים ו/או ממשלתיים -עירוניים?"

- "האם ידוע לך אם יגאל שפירא הוא שותפו של מר גרוס בעסקים שונים?"

- "האם ידוע לך אם לעו"ד שפירא ולמר גרוס עניין עסקי באוצר מפעלי ים?"

- "כיצד הסמכת את עו"ד שפירא לעסוק בחלוקת דירקטורים בתאגידים שלו ו/או לשתפו ו/או ללקוחו יש בהם עניין עסקי?"

רק אחרי שלושה סיבובי הצבעה הצליח חולדאי להדיח את סולמי. כשההדחה הושלמה מסר שפירא לעיתונות שהוא מרוצה.

תגובות

דובר עיריית תל אביב, בשמו של חולדאי: "ראש העיריה חבר של עו"ד שפירא זה שנים רבות. שפירא שימש נציגו של ראש העיריה במו"מ הקואליציוני ואף פעם לא קיבל תמורה עבור עזרתו. כמו כן, על-רקע פעילות וחברות משותפת במפלגת העבודה, תמך ראש העיריה בעו"ד שפירא בפריימריז האחרונים למפלגה. שפירא אינו מעורב באיזה שהוא אופן או צורה בניהול ענייני העיריה וראש העיריה אינו מעורב בשום צורה בפעילות העסקית והמשפטית של עו"ד שפירא. כל השאר הוא רכילות מרושעת חסרת כל בסיס עובדתי, שמנסים גורמים בעלי אינטרס להפיץ מעת לעת. אציין רק כי בעקבות פרסומים מסוג זה בעבר, פרסם עיתון ארצי התנצלות, לאחר שטענות מסוג זה התבררו כחסרות כל בסיס ופוגעות בשמו הטוב של ראש העיריה".

עו"ד יגאל שפירא אמר ל- Nfc בהקשר לכתבה אחרת: "אין לי עסקים בעיר", והוסיף: "הפקדתי מכתב" בעניין הימנעותו כביכול מעסקים בעיר. עוד אמר כי בחברת "שאפ כחול" שהשכירה את משרדיה בבית קלקא לחברה העירונית "עזרה וביצרון" אני רק שותף". מהמסמכים עולה כי לשפירא 25% בחברה, ולכל אחד מבניו - ליאור וטל, יש בחברה 25% [יחד עם האב יש למשפחה 75% בחברה - א.פ.]. שפירא הודיע כי אינו מעוניין להגיב לשאלות שנשאל בהקשר לדברים שהועלו בכתבה זו.

+ חדשות נוספות ברשת | + הודעות נוספות ברשת | + בלוגרים ברשת

[שלח לחבר](#)

[הדפסה](#)

[בימה חופשית+](#)

[כותבים ב- Nfc](#)

[+ ניתבו במערכת הפורומים של Nfc](#)

נוצר: 24/11/2006 | עודכן: 24/11/2006 | רשימות נוספות: [איילת פישבין](#)

[לחץ כאן להדפסה](#)